

Ady Endre

Góg és Magóg fia vagyok én

Ady: Góg és Magóg 1.

- **ADY: Góg és Magóg fia vagyok én**
- 1905-ben írta, Új versek
- ars poetica (műfaj)
- vezérvers; Ady-alkotta verstípus, programadó költemény, kötet elején, a ciklusokon kívül helyezi el
- Ady költészetének természete, költői küldetése a vers témája. Ady sokat foglalkozott költői céljaival, küldetésével. Verseinek 1 csoportjában közvetlenül vallja meg életcélját, költői programját, emberi elhivatottságát. Büszkén vallotta magát küldetéses költőnek. Egyszerre szólal meg benne a prófétai góg és az elátkozottság tudata.

Góg és Magóg 3.

- A versnek nincs címe, a vezérverseknek Ady nem ad címet, első sorukkal jelöljük őket.
- Szerkezet:
- I.rész: 1-2.vsz.: felütés, a költői önazonosság megfogalmazása; a Gógra és Magógra való utalással Ady **egyszerre hangsúlyozza:1.** költészetének archaikus jellegét: ókori Sándor-regényben harcias északi nép királyai. Nagy Sándor kőfallal és érckapukkal zárta be hegyeik közé, h. birodalmát ne zaklassák. Ezt a népet a szkítákkal azonosították, Anonymus a magyarokat tőlük eredeztette. Így tehát a büszkén vállalt örökség hangsúlyozottan magyar. Ady a vers folyamán nyomatékkal állítja a maga ősi magyar voltát, ennek révén is jogot szerez a magyarság megújítására, fölrázására

Góg és Magóg 4.

- 2.költészetének radikálisan új jellegét: a Biblia szerint (ott is szerepel G és M) a két király népe részt fog venni az apokalipszis nagy ütközetében. Tehát részesei az újnak.
- A versszak végén a „Szabad-e sírni a Kárpátok alatt?” költői kérdés Ady másképp látását jelenti be: azt, hogy az önelégültséggel szemben a magyar bajokra kíván rámutatni. A magyar tragédiát akarja tudatosítani, h megszabadítsa attól a nemzetét. A sírás a bajok megnevezését jelenti, e nélkül nincs megújulás.

Góg és Magóg 5.

- 2. vsz.: az előző megerősítése; Verecke a Keletet, az ősi eredetiséghez való ragaszkodást, a honfoglalást jelenti. Ady önmagát is a honfoglalók egyikeként mutatja be, a magyarsággal való teljes lelki azonosságát nyomatékosítja.
- Az út és a dal, a magyarság történelme és szellemisége eredendően az övé is. De ez nem elég.

Góg és Magóg 6.

- Az ősi magyar örökséget akarja kiegészíteni, frissíteni a nyugati kultúra szellemiségével, a nyugati irányból hozott „új időknek, új dalaival”. Dévény a nyugatosságot, az újdonságot jelenti.
- Az ismétlődő „szabad-e” nem engedélykérést jelent, hanem, h indulatosan utasítja el az eddigi önelégültséget, bezárkózást. Párhuzamos ismétléssel nyomatékosít. Az ő számára nyilvánvaló, ezért kell iszonyatos ellenerővel számolnia.

Góg és Magóg 7.

- **2. rész:** 3-4.vsz.: 3. vsz.: a lírai én a hallgatóság várható reakcióinak tükrében áldozatként értelmezi önmagát, a küldetés ellentmondásosságának és lehetetlenségének értelmezése céljából a pogánylázadó Vazul alakját idézi.
- A küldetést létharcként fejezi ki. Vazul-mítosz egyéni átformálása. Az önfeláldozást is vállaló személyiség a rá váró borzalmakat sorolja fel, felszólító jellegű mondatok értelme, h bármit elkövethetnek vele, ő, amíg csak él, el nem hallgat.
- A régi áll itt szemben az újjal. A teljes eltökéltség kifejtése ez a vsz. : bármit tesznek vele, küldetését fel nem adja.

Góg és Magóg 8.

- A vers egyik legfontosabb belső szervezőelve az ellentét. Minden vsz. erre épül, kötőszó a „mégis”. Azt fejezte ki, h körülmények által meghatározott magatartásmód ellenében cselekszik a költői személyiség. A záró vsz.-ban ez a mégis kap olyan hangsúlyt, h Király István a „mégis-morál” versének nevezte ezt a művet.

Góg és Magóg 9.

- A 4. vsz.: az eddigi jelentéselemek összefoglalása és a küldetés kijelentésének megerősítése.
- A mű 2. fele a közönség és a művész szembenállását értelmezi, és az ebből következő követendő költői magatartásformát jeleníti meg.
- Megmutatja a diadal lehetőségét, elpusztíthatják, elkövethetnek vele mindent, és amíg ez be nem következik „mégis” teljesíti küldetését.